

Pund, og naar 4 Aar ere forløbne, vil udenlandsk Sukker op til Polarisationsgrænsen 98 kunne indføres til Raffinering til en Told af 6 Øre, hvor tilsvarende polariserende dansk Sukker til Raffineringsbrug skal svare 5,6 Øre i Afgift, altsaa kun en Beskyttelse af 0,4 Øre. Navnlig dette Forhold vil i meget høj Grad prisgive Sukkerroedyrkernes Interesser, thi derved klippes i alt væsentligt det Baand over, der under de forhaandenværende Forhold, og saa længe de nugældende Kontrakter løbe, lader dansk Sukkerroeproduktion fremtræde som et integrerende og fundamentalt Led af dansk Sukkerindustri og dansk Sukkerhandel. Et Handelsselskab, der raadede over det fornødne Raffineringsapparat, vilde da lige saa godt kunne operere med udenlandsk Sukker og gaa ganske uden om de danske Sukkerroedyrkere, og deraf kunde Følgen atter blive, at dansk Sukkerroedyrknings Saga var ude. Dette er imidlertid ikke den højtærede Finansministers Hensigt. Den højtærede Finansminister har jo tilkendegivet, at hans Hovedformaal er at faa vor Sukkerbeskatning afpasset efter Brysseler-Konventionens Bestemmelser og endvidere at faa foretaget en Reduktion af Beskyttelsen til et Beløb af ca. 880,000 Kr.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), som forleden udtalte sig ret udførligt om Sukkerbeskatningsspørgsmaal, røbede ogsaa sin Utilfredshed med det her foreliggende Forslag. Men desværre, det ærede Medlems Utilfredshed gik i stik modsat Retning af min — vel at mærke, naar man skal bestemme det ærede Medlems Stilling i saa Henseende ikke efter hans relativt velvillige Udtalelser overfor Sukkerroedyrkerne, men, som det sig hør og bør, efter de positive Forslag, det ærede Medlem fremførte. Det ærede Medlem stillede i den Henseende følgende tre Forslag: at den nuværende Polarisationsgrænse mellem første og anden Sukkerposition skulde hæves fra 98 til 99, subsidiært til $98\frac{1}{2}$; dernæst, at den nu foreslaaede nederste Grænse for 2den Position, Polarisationsgrænsen 86, skulde hæves til, som det oprindeligt var foreslaaet, 94, subsidiært 92, og endelig, at Tolden for 2den Sukkerposition ogsaa i de 4 første Aar skulde sættes til 6 Øre, medens den nu indenfor det nævnte Tidsrum er 7 Øre. Jeg har naturligvis ikke Lov til at gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke skulde være sig Rækkevidden af disse Forslag fuldt ud bevidst. Lad os imidlertid se lidt paa, hvad de i Virkeligheden betyde.

Det første Forslag betyder, at vi her i Landet ville blive ugunstigere stillede end noget andet sukkerproducerende Land, idet man i alle Konventionslande har sat Grænsen for første Position til 98, for Tysklands Vedkommende endog saaledes, at alt Konsumsukker, Verbrauchzucker, nyder godt af den højeste Beskyttelse, Brysseler-Konventionen tillader, nemlig 6 Fr. eller 4 Kr. 32 Øre pr. 100 Kilo. Men efter det første Forslag fra det ærede Medlems Side ville saa godt som hvide Sukkere kunne komme ind i Landet til den lave Toldsats og ødelægge Handelen med raffineret Sukker herhjemme. Det ærede Medlems andet Forslag betyder, at vor Puddersukkerafsætning vil blive umuliggjort, idet Forslaget fjerner enhver Beskyttelse for dette Sukker eller endog i visse Tilfælde giver det en negativ Beskyttelse af 1,2 Øre pr. Kilo. Og det tredje Forslag betyder endelig, at Sukkeret under anden Position, af hvilket de danske Sukkerfabrikker have en aarlig Afsætning paa over 25 Mill. Kilogram, og som i Forvejen er lavt beskyttet, navnlig i Forhold til Brysseler-Konventionens Bestemmelser, yderligere vil lide en Reduktion i Beskyttelsen af 1 Øre pr. Kg., hvilket svarer til et Tab for de danske Sukkerfabrikker af 250,000 Kr. aarlig. Ifølge disse det ærede Medlems Forslag skulde vi altsaa have en Beskyttelse af 2,8 Øre mindre pr. Kg. end de store Konventionslande: Paa 25,000,000 Kg. Puddersukker andrager det 575,000 Kr. aarlig. For Raasukkerets Vedkommende indstiller det ærede Medlem dernæst de danske Sukkerfabrikker til en negativ Beskyttelse af 1,2 Øre. Det svarer for 35 Mill. Kg. Raasukker til yderligere 400,000 Kr. Og naar hertil kommer, at det ærede Medlems Forslag maaske ret beset vil umuliggøre Fremstillingen af dansk Puddersukker, saa er det ikke for stærkt sagt, naar jeg hævder, at de tre Forslag tilsammen tagne true dansk Sukkerindustri paa Livet.

Det ærede Medlem udtalte, at han med Hensyn til Toldbeskyttelsen for Sukkerproduktionen havde den Anskuelse, at de i den interesserede Parter burde dele den saaledes, at først kom Sukkerroedyrkerne, derefter Sukkerfabrikkerne og saa Raffinaderierne. Det lyder naturligvis kønt i Sukkerroedyrkernes Øren, selv om man fik det Indtryk, at det ærede Medlem dog egentlig vilde have stillet et enkelt Raffinaderi i Forgrunden. Men allerøverst i Rangforordningen stillede det ærede Medlem Importørinteresserne og tildelte disse Interesser en saa afgjort Forgrundsstilling,